

ریشه بحران نان چه بود؟

۳ مهر ۱۴۰۳ ساعت ۱۳:۲۵

ریشه بحران مواد غذایی و به طور خاص کمبود نان، علتی جز این نداشت که احزاب سیاسی و گروه‌های درگیر در مسائل روزمره به هر چیزی بها می‌دادند جز رسیدگی به بدبختی‌ترین معضلات مردم.

در واخر دهه ۱۲۹۰ بحران نان به وجود آمد. این بحران ریشه در مسائل مختلف داخلی و بین‌المللی داشت. در رابطه با علل این موضوع تاکنون گزارشات زیادی تهیه شده است؛ اما بی‌شک نقش عوامل داخلی و مسائل سیاسی بسیار پررنگ‌تر از سایر مسائل بود:

«از ماه رمضان سال ۱۳۲۹ اندک اندک نغمه کمبود غله در برخی نقاط کشور شنیده شد، به این شکل دامنه بحران از تهران به مناطق دیگر کشور سرایت کرد. ریشه بحران مواد غذایی و به طور خاص کمبود نان، علتی جز این نداشت که احزاب سیاسی و گروه‌های درگیر در مسائل روزمره به هر چیزی بها می‌دادند جز رسیدگی به بدبختی‌ترین معضلات مردم. همه از مردم سخن می‌گفتند، اما توضیح نمی‌دادند مرادشان از مردم کیست؟ هرکس خود را طلایه دار رهبری مردم می‌دید، اما واقعیت امر این بود که همین مردم از فرط افلاس دیگر برایشان مهم نبود کشور از نظر سیاسی چه سمت و سویی دارد، برای آنان تهیه نان از هر چیزی مهم‌تر بود. به طور مثال عین‌السلطنه نقل می‌کند مردم فقیر الموت باید مزدوری و عملگی می‌کردند تا فقط بتوانند گندم تهیه نمایند. ممیزین مالیاتی از این مردم فقیر تقاضای غله می‌کردند، کمبود وسایل حمل و نقل یکی از عمده‌ترین عوامل بحران مواد غذایی در کشور شناخته می‌شد. بسیاری از نقاط کشور همزمان با این فقر و نکبت آن قدر غله داشتند که این محصول هیچ قیمتی نداشت، اما در برخی دیگر از نقاط، مردمان از فقدان نان می‌مردند»

منبع: حسین آبادیان، ایران از سقوط مشروطه تا کودتای سوم اسفند، تهران، موسسه مطالعات و پژوهش‌های سیاسی، ۱۳۸۵، ص

آدرس مطلب :

[ننډ-بجراڼه-ريشه/49821/](https://www.cafetari.kh.com/news/49821/)